

Invändningarna ökar mot interkommunionen; jurister i kanonisk lag säger att påven orsakat en "fullständig oreda".

De påvliga yttrandena den 21 juni som tog upp de tyska biskoparnas informationsblad, som medgav att några protestantiska makar till katoliker kunde ta emot den heliga kommunionen, har mötts av starka reaktioner från flera håll, bland andra en tysk jurist i kanonisk lag, professor Thomas Schüller, som också är professor i den kanoniska lagen vid universitetet i Münster, och som säger att påven och hans dikasterier har skapat ett "pastoralt lapptäcke" och en "fullständig oreda".

I vår tidigare rapportering denna månad sa påven Franciskus på flyget tillbaka från Geneve till Rom att det finns problem med den tyska informationen, dock inte när det gäller innehållet utan av skälet att den inte stämmer överens med den nuvarande kanoniska lagen (CCC 844). Denna kanon tillåter **inte** en biskopskonferens att besluta i frågor som frågan om vad som kan räknas till "nödsituation" som enligt paragrafen i kanoniska lagen under vissa omständigheter skulle tillåta protestanter gifta med katoliker att ta emot kommunionen. (Här påminner vi om vad kardinal Walter Brandmüller och andra har sagt som visar att påven har fel i sitt påstående). Påven Franciskus har också sagt att om en biskopskonferens skulle kunna fatta beslut och uttala sig i en sådan fråga, skulle det omedelbart bli "universellt".

Som tyska *Frankfurter Rundschau* rapporterade den 22 juni är professor Schüller nu "förvånad över påvens budskap under en flygning." Enligt Schüller, som undervisar i den kanoniska lagen vid universitetet i Münster, är påvens ord tvetydiga och delvis kryptiska.

Han sa också till tidningen att påvens påstående att varje biskopskonferens beslut "omedelbart skulle bli universella" inte bara är fel enligt kanoniska lagen utan också strider mot påvens egen intention att delegera kompetenser till den nationella nivån. Schüller har följande kommentar:

... uppenbarligen vill Franciskus lugna ner konflikten mellan de tyska biskoparna genom att låta alla göra vad de själva vill. När det gäller de progressiva, om vilka påven sagt att de "gjort" sitt jobb "väl," återstår det mycket att säga beträffande innehållet.

Schüller tycks ha allvarliga invändningar mot denna påvliga löslighet i fråga om den heliga kommunionen för protestanter som är gifta med en katolik. Han säger att om man skulle komma fram till lösningar i individuella fall som skiljer sig från stift till stift, så skulle ett "pastoralt lapptäcke" skapas i Tyskland – vilket är en absurd situation, därför att den ekumeniska situationen med blandäktenskapen ser likadan ut överallt.

Professor Schüller är inte den ende som invänder mot en liberal läsning av kanon 844 CIC och av en upplösande inställning till kommunionen för icke-katoliker som de tyska biskoparna nu anammat. En annan tysk kanonist och präst, professor Christoph Ohly von Trier, sa i en intervju den 21 maj i *Die Tagespost* att påven har begränsad auktoritet i den här frågan eftersom hans auktoritet "är underställd gudomlig lag." Han kan inte gå längre än lagen och inte förändra den, tillägger Ohly. "Övertygelsen att kyrklig enhet och sakramental enhet hör ihop", gör "varje sådan förändring omöjlig." Bara mot bakgrund av allvarlig nödsituation eller inför den omedelbara faran att behöva dö, förklarar han med hänvisning till 844 §4 CIC, kan en protestantisk kristen ta emot den heliga kommunionen. "Tron, Kyrkans lag och pastoral omtanke är oskiljaktiga," som Ohly förklarat tidigare i intervjun. Han understryker också att denna fråga om kommunionen för protestantiska makar hör till den Universella kyrkans ansvarsområde och inte till någon nationell biskopskonferens.

Marianne Schlosser, som är professor i teologi vid universitetet i Wien, Österrike, och ledamot av Vatikanens internationella teologikommission, varnar för "relativismens" fara i den nu aktuella debatten om sakramenten. I en intervju med Schlosser på radiostationen *Domradio.de*, i stiftet Köln, pekar hon på faran av ett ökat tryck mot interkommunion om protestantiska makar till katoliker tillåts ta emot den heliga kommunionen.

"Kommer inte ett moraliskt tryck skapas att vara med om nattvarden i den protestantiska gudstjänsten," frågar hon och hänvisar till en stående inbjudan för katoliker till den sista måltiden, som alltid öppet erbjuds från protestantisk sida. Schlosser undrar också om inte de protestanter som önskar ta emot den heliga kommunionen inte "också har trängande önskan att också ta emot försoningens sakrament och de sjukas sakrament." Professor Schlosser betonar också att uttrycket "nödsituation" som nämns i kanon 884 CIC hänvisar till situationer som orsakas av "externa omständigheter," som att till exempel inte ha möjlighet att nå en präst i det egna samfundet. "Den principiella länken mellan kyrkotillhörigheten och det lovliga deltagandet i sakramenten har därmed inte tagits bort", förklarar hon.

Professor Schlosser är den andra medlemmen i den internationella teologikommissionen som invänder mot denna tyska handout om kommunion för protestantiska makar till katoliker. Denna handout har nyligen fått gillande av påven Franciskus. Den ledamot som först anförde invändningar var professor Karl-Heinz Menke. Menke har kallat denna handout både "teologiskt bristfällig" och "oklok", och han har till och med hävdade att godkännandet, till två tredjedelar av dokumentet av de tyska biskoparna, var "olagligt". Dessa två ledamöter agerar alltså i överensstämmelse med den Internationella teologikommissionens uppdrag som är "att bistå den Heliga Stolen, och primärt Troskongregationen, med granskning av läromässiga frågor av större betydelse." Det skulle vara bra om Påven själv kunde ägna sådana råd uppmärksamhet och intresse. Det vore också bra om

påven Franciskus lyssnade till högt kvalificerade röster i opposition mot den utdelade tyska informationen om interkommunion. Inte bara kardinalerna Willem Eijk, Walter Brandmüller och Gerhard Müller hade starka invändningar utan också kardinal Paul Josef Cordes, ärkebiskop Charles Chaput och biskop Athanasius Schneider för att nämna några få, har invänt med eftertryck. Kardinalen Cordes sa till exempel i april 2018 att den tyska informationen om interkommunion "inte hade teologiskt stöd."

Även kardinal Müller har uttryckt invändningar mot den tyska nya idén i frågan om protestantiska makars tillträde till den heliga kommunionen. Han gjorde det i ett skrivet uttalande för julinumret av *Herder Korrespondenz* där han också beklagar det "antidogmatiska klimatet" i den Katolska kyrkan liksom det "infekterade ordkriget" kring en nu välkänd tysk pastoral handout. Han kallar också påvens ursprungliga råd, att nämligen de tyska biskoparna på något sätt skulle komma fram till ett "gemensamt beslut", ett "diffust ingripande". Kardinal Müller påminner om att "påven inte är en medlare mellan stridande parter" utan "ett vittne för den sanning som förenar kyrkan i Kristus." Tyske kardinalen och förre prefekten för Troskongregationen varnar för "att det som är dogmatiskt fel blir upplösande för själarnas frälsning när det står att finnas i en pastoral omtanke som styrs av principer som står i motsatsförhållande till tron." Man får inte, förklarar prelaten, hävda att man kommer att "lämna läran till det yttre orörd [dvs ej ändra orden]," men samtidigt i realiteten ge den "en helt annorlunda eller till och med motstridig innebörd."

I sitt inlägg citerar kardinal Müller flera viktiga fornkyrkliga texter – S:t Justinus och S:t Ignatius av Antiokia bland andra – som tydliggör att mottagandet av försoningens sakrament, och den fulla anslutningen till Kyrkans lära, liksom ett levnadssätt i överensstämmelse med Kristi lagar, är förutsättningar för att få tillträde till den heliga kommunionen. Länken mellan den heliga eukaristin och accepterandet av den katolska biskopens auktoritet måste också betonas. Alltså, säger kardinalen, är den heliga

eukaristin ett "medel till det eviga livet" och inte "en medicin mot psykologisk nöd i ett gift pars liv." Den heliga eukaristin kan alltså inte "återställa den förlorade kyrkliga gemenskapen" på ett fysiskt sätt, utan att "den övernaturliga enheten först uppnås genom den gemensamma trosbekännelsen, de sju sakramenten, och den synliga enheten med påven och biskoparna." Att inbjuda icke-katoliker till den heliga kommunionen är i hans ögon bara en "skenbar generositet" och en sådan handling **"avslöjar i verkligheten ett förakt för den uppenbarade tron som bara anförtrotts den Katolska Kyrkan."** [fetstil tillagd]

Till och med blivande kardinalen, ärkebiskopen Luis Ladaria, kardinal Müllers efterträdare som prefekt för Troskongregationen, sa i dag (26.6 2018) på en presskonferens i Rom att det "kan ge upphov till en del förvirring" om nu de tyska biskoparna skulle fatta beslut i en så central fråga för tron på egen hand. "Det rör hela den universella Kyrkan", tillade han. En lösning borde finnas "för hela Kyrkan."

Man kan bara hoppas att påven Franciskus själv lyssnar på sin egen prefekt, på sina egna rådgivare inom teologin, på sina kardinaler och på varje välinformerat samvetes röst.

Källa:

Rebuilding Catholic Culture. Restoring Catholic Tradition.

Maike Hickson, 26 juni 2018; översättning, Göran Fäldt, juli 2018

<http://www.catholicherald.co.uk/news/2018/06/27/morning-catholic-must-reads-27-06-18/>

<https://onepeterfive.com/opposition-mounts-to-intercommunion-canonist-says-pope-has-made-a-complete-mess/>

